

Nr 672.

Av herrar Hæggbloom och Svensson i Krokstorp, i anledning av
*Kungl. Maj:ts proposition, nr 183, med förslag till
fiskeristadga m. m.*

I proposition nr 183 med förslag till fiskeristadga har departementschefen i förslaget 10 § gjort ändringar i det av fiskeristyrelsen framlagda förslaget om minimimått för tillåtet fiske av vissa fiskslag. Avvikelsen består bl. a. däri, att stadgande om minimimått för gädda helt uteslutits, medan fiskeristyrelsen föreslagit ett minimimått på 40 cm. Den av fiskeristyrelsen föreslagna bestämmelsen överensstämmer med vad som 1938 stadgades för gäddbeståndets skyddande.

Självklart är kontrollen över fångstförbud under minimistorlek svår att genomföra, vilket även anförts i erinringar mot fiskeristyrelsens förslag från en del remissinstanser. Vid fångst av gädda med krok eller drag sker givetvis lätt oavsiktlig fångst av fisk under minimistorlek. Enligt uppgift från sakkunnigt håll torde dock, när det gäller gädda, krok eller drag kunna avlägsnas utan men för fisken i omkring 80 procent av fallen, så att återutsläppning i vattnet kan ske. Rimligt är dock att sådan fisk, som oavsiktligt fångats och som ej kan beräknas leva efter utsläppande, får användas till husbehov och att icke bestämmelsen i 11 § om ovillkorligt utsläppande även av fisk som vid fångsten skadats så att den inte är livsduglig skall fordras för att man inte skall anses hava överträtt fångstförbudet.

Ett medgivande att oavsiktligt fångad fisk får användas till husbehov medför givetvis ökad lockelse att överträda lagens bestämmelser om minimimått. Vi anser dock att det inte kan vara rimligt ur vare sig djurskydds- eller hygieniska synpunkter att genom en bestämmelse som i 11 § föranleda att fisk, som man vet inte kan leva, utsläppes i vattnet för att gå en kvalfull död till mötes, varför 11 § bör kompletteras med ett medgivande om rätt att få använda oavsiktligt fångad, dödsskadad fisk till husbehov.

I fråga om minimimått för gädda vill vi anföra att departementschefens förslag innebär en ändring i nu gällande bestämmelser utan att tillräckliga skäl anförts härför. Även med den risk som föreligger för att denna bestämmelse såväl som alla andra dylika blir överträdad är den dock av större betydelse för gäddbeståndets bevarande än ingen bestämmelse alls. De förhållanden som föranledde 1938 års lagstiftning om införande av minimimått för gäddbeståndets skyddande har alltjämt giltighet, och

en sådan bestämmelse torde snarast vara mera motiverad nu än tidigare på grund av ökning av fritids- och sportfisket. Vi anser därför att i 10 § bör införas 40 centimeters minimimått för gädda.

I fråga om fiskeristyrelsens förslag om förbud mot fiske med trål, men med undantag för fiske i sötvatten med vissa slag av not har departementschefen efter erinringar från länsstyrelserna i Västernorrlands och Jämtlands län samt fiskeriintendenten i nedre norra distriktet i fiskeristadgans 7 § föreslagit att förbudet ej skall gälla pulsnot vid fiske i sötvatten.

Fiske med puls- eller dämpnot förekommer dock sedan gammalt även i skärgårdsfisket vid Smålands och Östergötlands kuster utan att någonsin anledning ansetts föreligga att ifrågasätta att fiskemetoden icke är förenlig med god fiskevård. Skärgårdsfisket överensstämmer på många sätt med insjöfisket genom att vattnen är mer stängda och de lämpligaste fångstplatserna kända. Kan fiske med pulsnot tillåtas inom begränsade sötvattensområden, torde inte finnas något skäl att inte tillåta samma fiskemetod inom mera öppna skärgårdsvatten, där avstängningen med puls- eller dämpnot ej kan göras mera effektiv än i insjöar och älvar. Vi anser att det är ett onödigt intrång i fiskarnas yrkesutövning att utan skäl förbjuda traditionella, ofarliga fiskemetoder, som fiskarna är vana vid att använda. De betänkligheter Östergötlands läns hushållningssällskaps förvaltningsutskott anfört mot den vittomfattande definitionen av begreppet trålfiske torde bl. a. åsyfta den fiskemetod vi här fört på tal. Vi anser att fiske med puls- eller dämpnot även bör tillåtas vid fiske i saltvatten. Det kan dock inte komma till användning annat än i skärgårdar.

Med stöd av vad vi här ovan anfört hemställer vi,

att riksdagen ville göra sådan ändring i förslaget till fiskeristadga, att dennas 7, 10 och 11 §§ kommer att överensstämma med vad vi här föreslagit.

Stockholm den 7 april 1954.

Einar Hægglöm.

Sven Svensson
i Krokstorp.